

[Annelise Gottfredsen]

modsatte sig en sådan undersøgelse, som vil være det eneste, som kan stoppe denne føljeton af uro og tvivl? Det er en sag, der griber dybt ind i den enkelte danskers hverdag. Energiudgiften mærkes hårdt hver eneste dag på regnskaberne.

Ministeren har klaget over manglende borgerlig hjælp til sit naturgasprojekt, men det konservative folkeparti vil i hvert fald ikke være med til i blinde at udstede blankoveksler. Det er nu nødvendigt at forelægge relevante tal og forudsætninger, som også omfatter muligheden for at opnå en betydelig bedre økonomi ved eventuelt at begrænse projektet til det mindst mulige. Det er disse undersøgelser, der er behov for i øjeblikket, ikke forvirring og forsøg på at forskrække befolkningen med udtalelser om stigende afgifter og prisudjævninger. Det er undersøgelser, der er behov for for at skabe ro, og det er nødvendigt både for erhvervslivet og for den private forbruger.

Vi vil derfor i dag fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget pålægger regeringen at nedsætte et udvalg bestående af uvildige eksperter inden for energi og samfundsøkonomi med henblik på en vurdering af naturgasprojektet og fremlæggelse senest pr. 1. september i år,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Jeg skal samtidig gøre opmærksom på, at afstemning om denne og eventuelt følgende dagsordener først vil finde sted i morgen, fredag.

Lennart Larson (V):

Det er relevant at drøfte dette problem om energipriserne, som er så betydningsfuldt for omkostningsgrundlaget og hele udviklingen i samfundet; for den økonomiske krise, verden står i i dag, har jo sin rod i energikrisen.

Men det er vel nok lidt subjektivt at bruge Energiplan 81, som man selv har lavet, ved vurderingen af, hvordan det vil gå med energipriserne, for ingen af os kan sige, hvordan

det vil gå. Vi kan have en formodning, og jeg har den formodning, som ministeren også var inde på, at lagrene er begrænsede.

Europas afhængighed af energi er meget stor, og hele usikkerheden om Mellemøsten og en lang række andre ting spiller ind med hensyn til energipriserne. Jeg har den opfattelse, at vi får et pusterum på mindst en halv snes år, hvad angår omkostningsniveauet i relation til energipriserne, fordi det er lykkedes os at gennemføre besparelser ved at sætte efterspørgslen efter energi ned og på den måde få ro om energipriserne. Det er det pusterum, man skal bruge fornuftigt, og derfor er det rigtigt at have sådan en debat.

Den energibesparelse, som Danmark har opnået, og som vel er en af de største i den udviklede verden, er jo ikke opnået, fordi vi har fået et energiministerium eller en energistyreelse eller en energiplanlægning. Den er opnået i kraft af nogle tilskud til isolering og også i kraft af den almindelige afmatning i samfundet.

Der har virkelig været tænkt langsigtet, for Danmark var vel allerede før energikrisen i gang med at spare på energien, og derfor tror jeg, det er væsentligt, at vi får brugt den tid, vi har nu, forhåbentlig en halv snes år, til at få lagt vores energipolitik rigtigt an.

Det er ikke venstres holdning og har heller ikke været det fra starten, at man skal gå på straffeekspedition, fordi forbrugerne i Danmark netop har fulgt henstillingen om at spare på energien. Man brugte også energifgiften for at opnå besparelser, og man er nu langt nede, og uanset de energipriser, vi har haft i dette samfund, har besparelsen været lige stor. Det er altså ikke et afgiftsspørgsmål, men et pædagogisk spørgsmål.

Jeg vil gerne sige, at Danmark ikke kan holde til at have nogle energipriser, der er højere end i de lande, der omgiver os i Europa, i EF eller i Norden. Det er et omkostningsproblem for samfundet, som vi ikke kan leve med.

Regeringen vil ikke bidrage til at løse alvorlige økonomiske problemer, hvis man nu ved at øge skattetrykket, bl.a. olieafgiften, vil prøve på at løse nogle problemer i vor samfundsøkonomi og vor energipolitik. Det vil nok gå helt modsat, det vil være et paradoks: straffen, fordi du sparede, er, at vi sætter olieprisen op. Kan vi ikke gøre alle rige, så kan vi vel gøre alle fattige.